

RECENZJA

dorobku artystycznego oraz dydaktycznego Pani dr **Anny Bujak**
w związku ze wszczęciem przez Radę Doskonałości Naukowej i prowadzonym przez Radę
Dyscypliny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu
postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki,
w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacji dzieł sztuki

Przygotowana na zlecenie Rady Dyscypliny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im.
E. Gepperta we Wrocławiu w związku z pismem Rady Doskonałości Naukowej z dnia 15
listopada 2022 r. nr DRKN.Z8.400.44.2022 w sp. powołania składu komisji habilitacyjnej
w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Annie Bujak.

RECENZJA

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez Habilitantkę, składająca się z następujących części:

1. WNIOSEK PRZEWODNI;
2. DANE WNIOSKODAWCY;
3. KOPIA DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO POSIADANIE STOPNIA DOKTORA;
4. AUTOREFERAT;
5. DZIEŁO HABILITACYJNE_2022;
6. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ OKRESLONEJ DYSCYPLINY;
7. WNIOSEK WRAZ Z ZAŁĄCZNIKAMI ZAPISANY NA ELEKTRONICZNYM NOŚNIKU DANYCH;

DANE HABILITANTKI

POSIADANE DYPLOMY, STOPNIE NAUKOWE/ARTYSTYCZNE:

- 2006 - dyplom magistra sztuki w zakresie malarstwa: *Eskalacja rzeczywistości*
(w pracowni prof. Ewy Pełki); Wydział Sztuki, Akademia Świętokrzyska, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach;
- 2008 - dyplom magisterski w zakresie historii pod kierunkiem prof. Wiesława Cabana, Wydział Humanistyczny, Akademia Świętokrzyska, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach;
- 2011 - dyplom magistra sztuki w zakresie rzeźby: *Archeologia form* (w pracowni Christosa Mandziosa); Wydział Malarstwa i Rzeźby, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu;
aneks z rysunku z wyróżnieniem (w pracowni prof. Przemka Pintala);
- 2017 - stopień naukowy doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie

sztuki piękne nadany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu;

- Tytuł rozprawy: *Metafory cienia*;
- Promotor: prof. Janusz Kucharski / promotor pomocniczy: dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP.

PRZEBIEG KARIERY ZAWODOWEJ:

- 2011 - asystentka techniczna w pracowni technik rzeźbiarskich - metal pod kierunkiem prof. Janusza Kucharskiego na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu;
- 2014 - asystentka w pracowni technik rzeźbiarskich - metal;
- 2017-2019 - współautorstwo (wraz z Karoliną Freino) programu dla przedmiotu rynek sztuki dla studentów z kierunku Rzeźba;
- 2018 - adiunkt w pracowni technik rzeźbiarskich - metal pod kierunkiem prof. Janusza Kucharskiego na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu;
- 2018-2022 - prowadzenie pracowni metalu i współpraca z asystentem technicznym Januszem Jasińskim (m. inn. zajęcia fakultatywne dla studentów z innych wydziałów oraz dla studentów z programu Erasmus);
- 2018-2022 - prowadzenie fakultetu dla doktoranta ze Szkoły Doktorskiej Ioannisa Anastasiou;
- od 2019 - prowadzenie pracowni rzeźby dla studentów Ceramiki I roku (współpraca z Pawłem Czekańskim);
- 2019-2021 - zatrudniona na Wydziale Malarstwa (Pracownia Rysunku, rzeźby oraz Kompozycji dla studentów studiów niestacjonarnych podyplomowych).

DOROBK ARTYSTYCZNY

PO UZYSKANIU STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 12 wystaw indywidualnych (w tym trzy zagraniczne - Rumunia w 2019 r., Ukraina w 2021 r., Serbia w 2021 r.);
- udział w 51 wystawach zbiorowych (w tym w Rumunii, Niemczech);
- 2 autorskie wykłady (*Sztuka i natura* - spotkanie autorskie w ramach spotkania artystów Sztuka i Natura, Galeria BWA, Legnica 2019, *Portfolio* - spotkanie online na zaproszenie Koła Naukowego, ASP Gdańsk 2020);

PRZED UZYSKANIEM STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 8 wystaw indywidualnych (w tym jedna zagraniczna - Niemcy w 2015 r.);
- udział w 18 wystawach zbiorowych (w tym 4 zagraniczne - Rumunia w 2015 r., Niemcy w 2015 r. i 2016 r., Węgry w 2016 r.).

ZREALIZOWANE PROJEKTY ARTYSTYCZNO-BADAWCZO-NAUKOWE

PO UZYSKANIU STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 - *Było, jest i będzie* - Międzynarodowe Sympozjum sztuki w ramach cyklu Halo Wrocław, Pałac w Morawie/ Wrocław
- 2018 - udział w zespole naukowo-badawczym nad wprowadzeniem w życie ustawy 2.0, prace nad strukturą oraz statutem uczelni (powołanie przez JM Rektora ASP Wrocław);
- 2018-2019 - członkini Rady Szkoły Doktorskiej;

- 2019 - Map/Teritory, Centrum Sztuk Użytkowych Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu / wystawa towarzysząca międzynarodowej konferencji Philosophy and Cartography / współpraca z Instytutem Filozofii UWr;
- 2022 - Cosmic Nature, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko, organizator ASP Wrocław.

PRZED UZYSKANIEM STOOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 2008-2014 - udział w edycjach Festiwalu Wysokich Temperatur we Wrocławiu (warsztaty i pokazy odlewania żeliwa z pieca plenerowego);
- 2012, 2014, 2015, 2016 - organizacja i prowadzenie pleneru im. M. Bogusza Złom-Art w Pleszewie.

NAGRODY, NOMINACJE, STYPENDIA

PO UZYSKANIU STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 2017 – II miejsce w konkursie na projekt rzeźby (projekt BIOFILA) w przestrzeni miejskiej Budynek Green2Day, Skanska Property Poland, Pracownia Projektowa Maćków, Wrocław;
- 2021 - grant ogólnouczelniany na realizację wystaw w Belgradzie (wraz z Mariuszem Kosibą)
- 2021 - laureatka open call do II Sympozjum rzeźby Współczesnej w CRP w Orońsku;
- 2021 - laureatka Digital residency II Galeria OP Enheim, Wrocław (projekt NEutopia);
- 2021 - grant uczelniany na realizację monografii - Wrocławska Rzeźba (redakcja, publikacji, finał grantu: grudzień 2022).

PRZED UZYSKANIEM STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

- 2010-2011 - Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- 2013 - wyróżnienie, Stypendium artystyczne im. J. Grotowskiego, Wrocławski Program Stypendialny;
- 2014 - Stypendium artystyczne z urzędu Marszałkowskiego, Wrocław;
- 2014 - Stypendium artystyczne im. J. Grotowskiego, Wrocławski Program Stypendialny;
- 2011 - Nominacja i udział w konkursie Trójkowe talenty 2011, Polskie Radio;
- 2011 - Wyróżnienie Honorowe na Ogólnopolskiej wystawie na Najlepsze Dyplomy ASP, Gdańsk;
- 2011 - I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie na projekt statuetki: Sybilla - Wydarzenie Muzealne Roku dla Krajowego Ośrodka badań i Dokumentacji Zabytków w Warszawie;
- 2011 - wyróżnienie za Pracę Dyplomową na Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu;
- 2012 - wyróżnienie Untouchable/Niedotykalne - pokaz Młodej Sztuki w ramach Mediations Biennale Gallery Store, Poznań;
- 2013 - Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych im. J. Matejki w Krakowie, Kraków (Ogólnopolskie II Biennale: Dyplom początek Drogi), Galeria Pryzmat, Kraków;
- 2014 - Nagroda w 37 Konkursie Przedwiośnie, BWA Kielce.

WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

PO UZYSKANIU STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

2017-2022 - projekt realizacja statuetek konkursowych do wydarzenia "Inżynier Roku, dla Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (wraz z Hubertem Bujakiem);

2017-2022 - projekt i realizacja dyplomów dla uczestników konkursu "Inżynier Roku, dla Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa;

2017-2022 - realizacja statuetek Sybilla dla Najważniejszego Wydarzenia Muzealnego Roku dla Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, Warszawa.

PRZED UZYSKANIEM STOPNIA DOKTORA SZTUKI:

2011-2017 - projekt i realizacja statuetek Sybilla dla Najważniejszego Wydarzenia

Muzealnego Roku dla Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, Warszawa;

2014 - projekt i realizacja plakiety w brązie - plakiety nagrodowe w Konkursie Muzeum Widzialne 2014, dla Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, Warszawa.

OCENA ROZPRAWY HABILITACYJNEJ I OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO

Wskazane przez Panią dr Annę Bujak osiągnięcia naukowe / artystyczne, będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, to zestaw obiektów oraz instalacji zaprezentowany na wystawach indywidualnych w roku 2022: "Świat Blasku" (Galeria Ekstravagance, Zamek Siedlecki, Sosnowiec, 09.07-31.10.2022) oraz "Eutopia" (Galeria XXI, Warszawa, 30.03-29.04.2022).

W Autoreferacie Habilitantka nawiązuje do swojej wcześniejszej działalności artystycznej, przywołując prace i wydarzenia z ich udziałem, poczynając od pracy dyplomowej magisterskiej. W moim odczuciu cykl dziewięciu bezgłowych form zwierzęcych to mocny fundament dla następujących w latach późniejszych działań artystycznych Pani Anny Bujak. W kolejnych realizacjach widoczne są bowiem wyraźne reminiscencje oraz echem nawiązujące ślady, stanowiące jakby siłła niepozwalające wyjść spoza obszaru ekspresji, w której znalazła się za pierwszym razem. To jak stemplowanie, z reguły słabnące wraz ze zmianą ilości tuszu w podajniku, ale jednak podobne i wydające się pochodzić z tej samej matrycy. Pięć szkieletowych obiektów składających się na wystawę "Pod skórą" (2017), prezentowanych jako temat pracy doktorskiej, to w prostym stopniu czytelne nawiązanie do *Stada* - wystawy dyplomowej, która odbyła się w BWA Awangarda we Wrocławiu w 2011 roku.

Nie należy tego jednak negować. Niewątpliwie zauważalne są zmiany w rozwoju artystycznym Autorki, mające związek z poszukiwaniem, jak sama pisze: "uniwersalnego i oryginalnego języka plastycznego" [Anna Bujak, Autoreferat, str.: 9] i próbą znalezienia własnego miejsca w sferze symbolicznych znaczeń oraz umożliwienia odbiorcy doświadczenia dzieł w sposób transcendentalny. Odniesienia do teorii artefaktu, skupiające się na interakcji ze sztuką, stanowią interesujący aspekt badawczy, wskazując równolegle na potrzeby środowiskowe oscylujące w kierunku intensyfikowania poziomu bodźców, mających prowokować reakcje odbiorcy. W swoich pracach Autorka próbuje pokazać oblicze okrucieństwa, bezmyślności i obojętności, jaka rodzi się w kontekście obcowania ze złem. Używa do tego różnorodnych środków wyrazu, stanowiących swoisty homage kierowany w stronę twórczości innych artystek. Przykładowo prezentowane fotografie dzieci i zwierząt, to w pewnym sensie reminiscencja prac Anety Grzeszykowskiej, która działa w medium fotografii, przechodząc z form pozytywnych do negatywnych. Pani dr Anna Bujak słusznie stosuje efekt "odwrócenia", który w moim odczuciu może być pomocnym narzędziem by zintensyfikować przekaz bezduszości obcowania z martwymi, zabitymi zwierzętami. Sama

jednak interpretuje pracę zupełnie odmiennie, pisząc, że: zabieg odwrócenia powodował, iż zwierzęta w negatywnych kadrach zdawały się ożywać. [...] że odwrócenie w negatywie zdjęć spowodowało nasycenie kadrów zjawiskowymi, niemal bajkowymi kolorami, (...) co miało stanowić “swoisty sposób zadośćuczynienia, zbliżony do szamańskiego postulatu przepraszania zwierzęcia” [Anna Bujak, Autoreferat, str.: 9]. Nadając pracy bajkowego klimatu próbuje zwrócić uwagę, że realizacje te są próbą “naprawiania uszkodzonego”, lecz uzyskuje efekt *cliché*, zmierzając jednocześnie w stronę oksymoronu znaczeń. Można jednak wnioskować, że przyjęte stanowisko ma stanowić manifest przeciw przemocy związanej z działaniem w afekcie i pojawiającą się w konsekwencji traumą. Trauma, jak zaznacza Pani Anna Bujak jest przedmiotem jej zainteresowań, stąd oscylacje wokół tematyki i próba objawiania traumy w celu wzmocnienia przekazu, komunikatu, zwrócenia uwagi na problem, wynikający z “głębokiego przeżycia, czasem własnych doświadczeń, empatii oraz przede wszystkim dążenia do prawdy” [Anna Bujak, Autoreferat, str.: 10]. Odwołuje się do twórczości Louise Bourgeois, Mony Hatoum, Doris Salcedo, w pewnym sensie utożsamiając się z głoszonymi przez Artystki teoriami. Podświadomie, a być może celowo, przemycia także sposób artykulacji, co generalnie nie jest niczym złym, gdyż wiadomo, że “Dzięki remiksom możemy trochę manipulować emocjami” [Unitra_Audio], nadając wcześniej wykreowanym już dziełom nowej wymowy, czy chociażby wprowadzając w rezonans, prowokując dialog.

Prezentowana przez Panią dr Annę Bujak praca pt.: *Utopia* jest kolejnym analizowanym zjawiskiem, ale i ważnym przekazem na temat podejścia człowieka do rzeczywistości oraz sposobu jej odbioru. Skupia uwagę na bagatelizowaniu i konsekwencjach, prowadzących do skrajnych przypadków przemocy w społeczeństwie. Również w realizacji *Serbia aż po Tokio* pojawiają się nawiązania do traumy wojny w Kosowie oraz stosunku do jej wrogiego oblicza objawiającego się drwiną, ironią i brakiem empatii u najeźdźców.

I tu chciałabym poruszyć problem odejścia od deklarowanej tematyki traumy, a przełożenia skupienia raczej na intrydze, łączeniu kontrastów, odnoszących się jednoznacznie do działań dadaistów. Z podobnym zabiegiem mamy do czynienia w pracy *Eutopia*, która przedstawia kontur Europy wykonany z imitacji zębów ludzkich. Faktem jest, że widok zarysu kontynentu zaznaczony zębami, to traumatyczne przeżycie, mogące być wieloznacznie interpretowane, ale jaki był zamysł i cel? jaki związek ma paleta sztucznych zębów z Europą? Czy to celowe dadaistyczne przesuwanie granic sztuki? W czym Autorka doszukuje się afektu? W podobny sposób analizować można pracę pt.: *Fetysz*, gdzie w miejsce zamka błyskawicznego, mającego zapinać damskie buty, wmontowane zostały zęby. Autorka pisze: “zależało mi na wykorzystaniu hipnotycznej mocy fetyszu płynącej z nieświadomionej projekcji podmiotu, który w obranej rzeczy sytuje źródło swoich pragnień, fascynacji, obsesji, ale i jednocześnie strachu” [Anna Bujak, Autoreferat, str.: 16]. Pani dr Anna Bujak próbuje w ten sposób prowokować odbiorcę, lecz nasuwa się pytanie: do czego? Trudno bowiem znaleźć w tu skojarzenia ze zmysłowością czy erotyzmem, o których wspomina w komentarzu. Autorka zaznacza również, że w opisywanych pracach istnieją wątki feministyczne: “dostrzegam, że te prace zaangażowane są w problematykę kobiet i dążą do przełamania systemów dyskryminacji i opresji” [Anna Bujak, Autoreferat, str.: 18]. Niełatwo jednak odnaleźć takowe powiązania.

Zauważalna jest natomiast nieścisłość, czy może brak zrozumienia istoty, wynikająca z przypisania roli aktywnego działania dziełom, a nie ich autorowi. Nasuwa się także pytanie, czy owe związki z nurtem feministycznym dostrzeżone zostały dopiero po zrealizowaniu podjętych tematów? Czy raczej już *post factum* Autorka wzbogaciła narrację, dla podkreślenia wiarygodności w przekazie merytorycznym i dodania powagi sobie i pracom? Coraz bardziej popularna tendencja do nadawania tła społecznego aktywnościom artystycznym może być próbą podniesienia rangi dzieł, ale może i wypaczać ich charakter, nadawać śmieszności oraz deprecjonować ich wartość.

Trudno w całokształcie działań artystycznych Habilitantki odnaleźć spójność. Pojawiające się odrębne nurty, które próbuje łączyć w cykle o wskazanych tytułach, nie znajdują przełożenia na stan faktyczny. Być może to właśnie specyfika procesu dochodzenia do właściwego miejsca, próba odnalezienia swojej drogi? W mojej ocenie tak chyba należałoby traktować lata rozwoju artystycznego. W taki również sposób powinny zostać opisane wykonane i prezentowane prace, z uwagą i roztropnością, by nie burzyć porządku zrozumienia całości, nawet przy założeniu, że mają one prowokować odbiorcę do poszerzonej interpretacji. Niestety obecny charakter opisu dzieł zakłóca ich właściwą percepcję. Warto czasem pominąć komentarze, usunąć zbędne narracje i faktycznie "oddać głos" artykulacjom plastycznym, które, jeśli wartościowe, z reguły bronić się będą same, niosąc dodatkowo wartościowe przesłanie.

Autoreferat powinien mieć charakter wnikliwej autorefleksji, pozwalającej czytelnikowi, krok po kroku, prześledzić drogę rozwoju artystycznego, konsekwentnie prowadzącą do powstania prac składających się na dzieło habilitacyjne. W tym przypadku trudno odnaleźć się w tekście o konstrukcji i typografii przypominającej raczej chaotyczny zbiór informacji, niełatwiający kompletowania w pary opisów z ilustracjami.

Odnosząc się do ogólnej postawy twórczej Pani dr Anny Bujak, należy uznać, że mimo wykazanych uchybień, aktywność artystyczna jest pogłębianą. habilitantka włącza w obszar sztuk plastycznych wątki literackie (proza Cavendish i Hustvedt), filmowe, otwierając dodatkowe możliwości percepcji otaczającego nas świata. Cennym wydaje się również poszukiwanie nowych znaczeń i sposobów na indywidualną artykulację, odnoszącą się bezpośrednio do własnych emocji i doświadczeń. Prace prezentowane w opracowaniu są wynikiem intuicyjnego podejścia do podejmowanych zagadnień, choć, jak wspominałam wcześniej, nie zawsze pokrywają się z załączanymi doń opisami. Zauważalna jest zdolność do autorskich rozstrzygnięć artystycznych, niestety nie daje to podstawy do uznania, że postawa artystyczna Pani dr Anny Bujak jest ugruntowana. Z jednej strony, wrażliwość artystyczna pozwala wybrzmieć w jakości wykonania dzieł, w wykorzystanych materiałach, we wspólnym „akordzie” materii i przestrzeni, którą anektują dla uwagi odbioru. Konstrukcje i emocje łączą się w prezentowanych poszczególnych, wybranych formach, lecz nie budują jednolitego obrazu twórczego. Przykładowy zamysł ubrania sposobu pracy i jej efektów w definicję „utopii” jakby zamyka próby definiowania całości w ramach niemożności poznawczej. Sugeruje czy wręcz usprawiedliwia, być może i samą Autorkę, zezwalając Jej na przemieszczanie się między emocjami, reakcjami, przeżyciami szlakami przypisanych z nazwy motywów właśnie utopii i traumy, w sposób dość swobodny, jak sama pisze: “na moich

zasadach” [Anna Bujak, Autoreferat, str. 19].

W tym świecie przepełnionym chęcią bycia tu i teraz, chęcią zaoferowania szerokiego spektrum możliwych interpretacji i skojarzeń i trafnego odnoszenia się do otaczającej nas rzeczywistości widzimy wartościowe prace, wymowne w wyrazie, pełne ekspresji w swoich ascetycznych formach (choćby praca *Axis Mundi*), którym niestety towarzyszy niepotrzebne błędzenie literacko-interpretatorskie. Same pojedyncze realizacje czy też zestawy prac już przybierają charakter ilustracyjny (*Stress Test*), tym bardziej kojarzony z obrazowaniem zdarzeń, gdyż powstający po części na bazie opowieści literackich, tekstów, monografii, także wydarzeń. W tych obszarach warto być może szukać wspólnego mianownika dla twórczości Pani dr Anny Bujak, warto by może i Ona sama w takim sposobie gruntowania postawy odnajdywała siebie. Materiały, którymi operuje w realizacjach rzeźbiarskich, to w głównej mierze metale. Działając sprawnie w tych obszarach, ich chłodem i stałością materialną, podkreśla siłę przerażających zdarzeń utożsamiając je z niezniszczalnym charakterem wykorzystywanej materii brązu, stali, kamienia. Potrafi nadać zjawiskom abstrakcyjnego wyrazu, zmienić barwy odbioru, potrafi być dosadna. Jej prace w większości stanowią czytelne i wymowne komunikaty. To często manifesty wybrzmiewające bólem, cierpieniem czy lękiem. Bywają swoistym rodzajem przestrogi.

Należy zatem docenić sam sposób działania Autorki oraz Jej umiejętność bezstłownego komentowania, w trakcie której objawiają się istotne dla twórców cechy - dociekliwość, aktywność, uważność. Warto przywołać w tym miejscu cytat: “Elementarne uczucia nie mogą kłamać. Dopatruje się działania prawdy poprzez nie. Zamykam w widzialną formę własne przecucia i sądy. Wymaga to ode mnie odwagi. Szukam prawdy, co wydaje mi się często przedsięwzięciem niemożliwym do spełnienia” [Anna Bujak, Autoreferat, str. 24]. Jest jednak w tym wszystkim, co opisuje i prezentuje habilitantka, niestabilność konstrukcji, którą sama określa “swoją sztuką”. Taką postawę i podejście do sztuki warto docenić, postawę w której przebija się szczerłość, prostota i normalność pozbawiona ubarwień, dodatkowych narracji, naddanych sentencjami znaczeń burzących właściwy odbiór dzieła.

W tym kontekście należałoby zignorować załączoną do zestawu materiałów część zatytułowaną: “Anna Bujak Pracownia rysunku, malarstwo - studia podyplomowe 2019-2021”, która niestety obnaża brak świadomości i może świadczyć negatywnie o podejściu do dydaktyki. Naiwność widoczna w prezentowanych pracach, dobór tematów i realizacji rysunkowych obrazuje zmierzający w stronę kiczu brak poczucia estetyki.

Pozostaje zaufać, że Pani dr Anna Bujak, deklarując wierność pracowni metalu, wprowadzi także w program nauczania w obszarze rysunku czy malarstwa swój zmysł i poczucie formy rzeźbiarskiej, porzucając akceptację warsztatu rodem z klimatów sprzyjających generowaniu nadmorskich portretów.

KONKLUZJA

Po wnikliwej i dogłębnej analizie twórczości Pani dr Anny Bujak na podstawie załączonej dokumentacji, po zapoznaniu się z Autoreferatem zawierającym opis osiągnięcia artystycznego, prezentującym sylwetkę i postawę artystki, pomimo zauważonych

mankamentów dotyczących głównie opisu aktywności artystycznej, w tym dzieł autorskich, stwierdzam, że Habilitantka jest osobą, która może ubiegać się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Przemawiają o tym osiągnięcia artystyczne, w wyrazie i charakterze świadczące o intuicji, zdolnościach w posługiwaniu się językiem rzeźbiarskim i umiejętnościach korespondowania z aktualnymi tematami społecznymi. Widoczna jest także pasja, z jaką podchodzi do podejmowanych problemów, co wzmacnia przekaz i uwiarygadnia postawę otwartego poszukiwania i podejmowania prób przełożenia własnych obserwacji oraz refleksji na indywidualny język wyrazu artystycznego.

Zaangażowanie Habilitantki w działalność dydaktyczną, skupiającą się na pracy z obszaru rzeźby również stanowi przyczynek do uznania, iż jest to ważny wkład w sferę nauczania i kształtowania poprzez sztukę pełniejszego rozumienia zagadnień związanych z przestrzenią, w kontekście kształtowania postawy i tożsamości młodych twórców.

W związku z powyższym stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, naukowe i dydaktyczne Pani dr Anny Bujak spełniają wymogi określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.) o stopniach naukowych i tytule oraz stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.